

[Duborg.]

vel komme i Betragtning som et Led i de Muligheder for Dækning af det Underskud, som da eventuelt kan komme til at foreligge. Dog, der er jo ogsaa meget, der tyder paa, at Statens ordinære Indtægter og ekstraordinære Indtægter, kan man vel sige, nu flyder stærkere, end man havde forudsat, og det kan vel derfor ikke med Sikkerhed paa nuværende Tidspunkt udtales, hvorvidt det er en finansiel Nødvendighed for Statskassen at faa vedtaget den forelaaede Gyldighedsforlængelse. Jeg vil derfor henstille, at Lovforslaget underkastes en Udvalgsbehandling, hvor man nærmere kan prøve, hvilke Muligheder der saa foreligger for Forslagets Gennemførelse.

Korsgaard: Ud fra den Erfaring, man jo forlængst har gjort, at alle de Penge, det nuværende Ministerium faar i Kassen, skal de nok efterhaanden skaffe Kassen af med, maa jeg naturligvis sige som saa, at man skal ikke give Ministeriet flere Penge, end man synes det trænger til. Jeg har ved tidligere Lejligheder sagt og agter nogle Gange at gentage — for Gentagelsen har jo ogsaa sin Berettigelse —, at naturligvis er et socialdemokratisk Styre altid et overmaade dyrt Styre. Man kan være fuldkommen sikker paa, at for et socialdemokratisk Styre kendes Begrebet Skattelettelse praktisk talt ikke. Der kan blive Tale om Skatteomlægning, men Lettelse, nej, det er praktisk talt udelukket. Som jeg ved flere Lejligheder har mindet om, vedtog vi paa et vist Tidspunkt en Række Skattelove, der gav 70 Mill. Kr. i Indtægt, men det skulde være en daarlig socialdemokratisk Regering, som ikke, efter at en hel Del af de Formaal, hvortil disse Skattelove var givet, ikke eksisterede mere, dog ikke fandt paa noget andet at bruge Pengene til. Det har Regeringen da ogsaa vist en overmaade stor Færdighed i. I Retning af at kunne give Penge ud, vil Socialdemokratiet vist kun kunne overtræffes af Det kommunistiske Parti. Men disse 70 Mill. Kr. ekstra har Staten bundet i sociale Udgifter, og vi ved jo, at man med Sandhed kan bruge den Vending, som Landbrugsministeren havde hentet fra Det kongelige Teater: Det er aldrig nok! Det kan man i Sandhed sige om det socialdemokratiske Styres Til-

bøjelighed til at øse Penge ud til sociale Udgifter! At de saa naturligvis venter paa anden Maade at faa Bøllønning derfor, kan vel ikke benægtes, og jeg maa med Beskæmmelse sige, at Valgdagen den 22. Oktober synes at vise, at de i første Omgang ikke har regnet forkert, men der kan komme en Dag, hvor den anden Ende af Socialdemokratiet, om jeg saa maa sige, hører op at være Socialdemokrati. Et virkelig forstandigt økonomisk Styre har vi naturligvis i dette Øjeblik ikke Antydning af. Jeg ved meget vel, hvad jeg før har haft Lejlighed til at sige, at hvor det gælder en Smaaudgift paa 18000 Kr. til Nationalmuseet, som i Forvejen har kostet 5—10 Mill. Kr., har vi en standhaftig Finansminister, som modsætter sig dette fuldkommen ligegyldige Udgiftsbeløb. — Det er altsaa Socialdemokratiets Væsen at give Penge ud, og det viser sig da ogsaa gennem dette Forslag, her foreligger, at en Gang vedtaget ønsker man at beholde Skatten. Ud fra denne Forudsætning er det saa naturligt, at man laver stedse større Mellemløb mellem de Lejligheder, hvor Rigsdagen overhovedet kan komme til at se paa det vedkommende Skattespørgsmaal. Foreløbig lægger man tre Aar til, og der er ingen Tvivl om, at hvis vi, naar de tre Aar er gaaet, har et socialdemokratisk Styre, vil man foreslaa en ny Forlængelse.

Det konservative Folkparti har aldrig stemt for dette Lovforslag, idet vi nemlig har ment, at Arveafgiften i Virkeligheden, naturligvis ikke mindst naar den sammenholdes med Formueskatten, er høj nok i Forvejen. Det maa ogsaa undre noget, at Socialdemokratiet, som i sin Tid gik ind for, at Arveafgiften var en Indtægt, som skulde føres paa Formueparagraffen, altsaa nu fortsat, skønt vi ikke længere har den Krise, som vi havde, dengang vi indførte denne specielle Arveafgiftsbestemmelse, vil have, at en Del af denne Arveafgift vedblivende skal staa paa Indtægtparagrafferne. Der synes heri at være nogen Inkonsekvens, men man kan vel ogsaa regne med den Mulighed, at Inkonsekvenser ikke er fremmede for Socialdemokratiet.

Vi for vort Vedkommende kan altsaa ikke give Lovforslaget vor Tilslutning. Men jeg vil i Anledning af Lovforslagets Fremsettelse gerne gøre et Par Bemærkninger om et specielt Forhold, som blev fremdraget